ليکونکی يا تنظيم کونکی : دکريدل دسايت دتحرير ټولنی له طرفه
منبع او دخپريدو نيټه : کريدل «2024-07-29»
ژباړونکی : پوهندوی دوکتور سيدحسام «مل».

د حزب الله پرمختللی توغندی څنګه د اسراييل هوايی حاکميت ننګوی

How Hezbollah's advanced missiles challenge Israeli air dominance

د حزب الله ستراتيژيک د خپلو پټو هوايي دفاعي سيستمونو څخه د اسرايلو د هوايي تسلط سره په اغيزمنه توګه د مقابلې اراده لري، او اشغالګر دولت دې ته اړ باسي چې د "نامعلوماتو" سره سمون ولري چې د دوی هوايی ځواک تهديد وي.

Hezbollah's strategic use of its concealed air defense systems intends to effectively counter Israeli air dominance, forcing the occupation state to scramble to adapt to 'unknowns' that threaten its air force.

هوايی دفاع د کلونوراهيسې داسراييلو دنظامي ستراتيژۍ اصلي ځواک دی، او د دې ورتيا لري چې د خپلو کمزورو مخالفينو لخوا د هر ډول ګواښونو مخه ونيسي. خو دا څنده

(Edge)خرابه شوې ده ځکه چې د لويد يځې آسيا د مقا ومت د محور غړو په چټکۍ سره داسې نظامي توغندي جوړکړي چې د اشغال شوي فلسطين تولوبرخو ته رسيد لی شي،چې دهغې يعنی ددښمن "سترګې اوغوږونه"اوحتی هوايی دفاعی ځواک يې هم ويجاړکړی.

په تل ابيب کې، ټول سترګې د لبنان د مقاومت سازمان حزب الله ته اړول شوی دي، چې خپل هوايي دفاعي وړتياوې يې په پټه توګه سا تلي ترڅو د بشپړ جنګ په سناريو کې د خپل حيرانتيا عنصر وسا تي.

د 1990 لسيزې راهيسې، حزب الله په لبنان کې د اسراييلو د هوايي تيريو په وړاندې دخپل سا تنې يا دفاع لپاره د شوروي لخوا راجوړشوي [SAM-7 يا STRELA-2 MANPADS] کاروي. دا توغندي، چې په لومړي سر کې يې د اسرايلي چورلکو په نښه کول، د جنګي الوتکو پر ضد يې هم څو ځلې هڅې وکړې. مګر، د دوی يا ددی وسلو نه را يخ شوي حرارتي سينسرونه او د لمر مداخلې ته کم اوزيات حساسيت ښودل د دوی اغيزمنتوب محدوديتونه رامينځته کړي.

د اسرايلي ورځپاڼې هارتز يادونه کوي چې پداسې حال کې چې دا د الوتکې ضد وسلې امکان نلري چې د (هرميس 900 ډرون) (چې په متوسط يا لوړ ارتفاع کې فعا ليت کوي) په څير هدفونه په نښه کړي ، د تير نومبر په مياشت کې د ايران SAM 358 په بريالیتوب سره د هرميس 450 په نښه کړه

په« 2006» کې، دحزب الله په هوايی دفاع کې د اوږو[فير سلاح از سر شانه] څخه ډيرپرمختللی سيستمونه اود(mm23)ما شين دار توپک شامل وو. د همدې کال د جولای په(٣٣) ورځنی جګړې کې، د اسرايلو يوه CH53 چورلکه د چين پواسطه جوړشوی QW-1 . ...

د**وينګارډ**(Vanguard) توغندي لخوا نسکوره شوه، کوم چې څلوراسراييلي افسران ووژل شول اودرې نورې چورلکې زيا نمنې شوې. **وينګا رډ** دراکټونو د نوی نسل څخه استازيتوب کوي چې په يخ «کنګل » شوي(سينسرونو) سمبال دي، د ښه تودوخې کشف او دهد ف توپيرته اجازه ورکوي.نوي توغندي،لکه دايران **ايګلايا ميثاق** 2 او 3، د راپورونو له مخې دحزب الله په وسلوکې،اوس ډيری سينسرونه ترسترګو کيږي .داتيکنالوژي د دوی وړتيا ته وده ورکوي چې د الوتکو او تودوخې جالونو يا بالونونو ترمينځ توپير وکړي چې د راتلونکو توغند يو ګمراه کولو لپا ره ځای په ځای شوي.

د لبنان په جنوب کې هوايی ښکيلتيا

تيره مياشت، د حزب الله وسله واله څانګه ، اسلامي مقا ومت، د اسراييلي الوتکو د ويشتلوڅو هڅې اعلان کړې،د اسراييلو بې پيلوټه الوتکو په بريالیتوب سره د 358 توغنديو

په کارولو سره خپل ور سپارل شوی کړنه ترسره کړل. د کارول شوي ځانګړي توغندي پېژند نه یو ننګونه ده، په هرصورت، د حزب الله نظامي رسنۍ معمولا د بې پیلوټه الوتکې سره د توغندي چاودنه ایډیټ کوي. په سویل کې د نښه شوي جنګي الوتکو په قضیه کې، شواهد ښیي چې د اوږو څخه ویشتونکي لارښود توغندي (MANPADS) کا رول شوي، لکه څنګه چې د ډیری فکتورونو لخوا اشاره شوې.

لومړی، په شته فوټیج [Footage] کې د راکټ سرعت د لویو راکټونو په پرتله کم و، کوم چې د غږ سرعت څو چنده ګړندی دی . د دې سیستمو نو منځنی ښکیلتیا لوړوالی یوازې څلور کیلومتره دی، کوم چې دراکټ پروپولشن محدود اندازې او د تیلو شتون له امله په لوړه ارتفاع کې د لوړسرعت ساتل ستونزمن کوی .من
کوی.

د دغو توغندیو له توغولو لږ وروسته، اسرائیلي الوتکې د غږ د خنډ د ما تولو لپاره دالوتکې را پورته کېدو لید ل شوې.دغږ دیوال داسرغږونه دسبسونیک څخه سوپرسونیک سرعت ته [ټکتیا] او لیږد په ګوته کوي ، پدې معنی چې پیلوټا نو هڅه کوله د توغندي د پوښښ چترۍ څخه په وتلو سره ،په ځانګړي ډول له څلورکیلومتروڅخه پورته وی.
وي.

دا تمرین د اسراییل لخوا د مختلف حرارتي با لونونو له ځای پرځای کولو سره سمون لري ، کوم چې د توغندي د غولولو یا بی لاری کولواو د الوتکې د تودوخې د نښې پټولو لپاره د ډیکو په توګه کار کوي. په هرصورت، دا تاکتیک د نویو توغند یو په وړاندې لږ اغیزمن دی لکه د روسیې ایګلا او وربا، د ایران چارتېر-3، یا د چین QW-18، کوم چې د ډیکو او اصلي الوتکو ترمنځ توپیر کولی شي.

اوس مهال، د حزب الله لخوا د منځني واټن توغندیو کارول تایید شوي ندي، چې په لویدیځو رسنیو کې اوازې وې چې د لبنان د مقاومت په قبضه کې دي، لکه M-1 یا پنسیر سیستمونه.

د اسراییلو تحرکات او د حزب الله هوایي دفاعي تاکتیکونه

لکه څنګه چې د لبنان له مقاومت سره ښکیلتیا ګړندی کیږي - په دې وروستیو کې د اسراییلود تورونو سره چې حزب الله د شنبې په ورځ د اشغال شوي سوریې د ګولان په لوړو کې غیر جنګیالي په نښه کړي - داسې ښکاري چې نیواکګر ځواکونه هڅه کوي چې حزب الله وهڅوي ترڅو خپل هوایي دفاع فعاله کړي. دا ستراتیژي، په داسې حال کې چې خطرناکه ده، کولی شي د تل ابیب لپاره د پام وړ استخباراتي ګټې ترلاسه کړي که بریالي شي.

عموما، دوه يا ډيرې اسراييلي الوتکې په ټيټ ارتفاع کې الوتنې کوي ترڅو د حزب الله هوايي مدافعې ښکيلتيا ته وهڅوي. نوموخه يې دا نه ده چې د اوږو څخه پيدا شو ي يا دموجود سيستمونو کارولو ته وهڅول شي، بلکې د ډيرو پيچلو سيستمونو راښکاره کول دي چې د(10)کيلومترو او حتی« 20 »کيلومترو په لوړوالي کې د هد فونو د ښکيلولو توان لري. د ټيټ لوړوالی ښکيلتيا د ښکيلتيا زون څخه د تيښتې لپاره د الوتکې وړتيا محدودوي.

د دې الوتنو په جريان کې ، نورې اسراييلي جنګي الوتکې کيدای شي نږدې وګرځي، چې په لارښوونو يا د رادار ضد مهما تو سمبا لوي، نو حزب الله انتظا ر کوي چې خپل رادارونه فعال کړي. که دا رادارونه فعا ل شي، مهمات کولی شي د رادار سيګنا لونه بند کړي اودهوا دفاعي سيستمونه له مينځه يوسي، د دوی د رادار لارښوونې پرته غير اغيزمن کوي. سربيره پردې ، د **نهښون سکواډرون يا هيرون** TP **ايتا ن ډرون** څخه بريښنا يی جنګي الوتکې ممکن د لبنان د توغنديو لانچونو موقعيت په ګوته کولو لپا ره وکارول شي ، د هوايي دفاع سيستم په نښه کولو او غير فعال کولو لپاره چمتووالی.

ټيټ الوتونکي الوتکې د رادارونو لخوا د کشف څخه د مخنيوي لپاره په نا څاپي لوړوالي کې بدلونونو باندې تکيه کوي، په خاوره کې پټيږي، يا د دفاعي اقداماتو ځای په ځای کوي لکه د توغنديو د ګمراه کولو او تيښتې لپاره.

حزب الله دا مهال د اشغالګرو الوتکو په نښه کولو لپاره اوږه په اوږه ويشتل شوي توغندي کاروي، چې موخه يې د لبنان له فضايي حريم څخه ايستل دي. دا کوچنې توغندي د عملياتي محرميت او ستراتيژيک احتياط پورې اړوند د ډيرې دليلونو لپاره غوره شوي.

د مقاومت موخه دا ده چې خپل پرمختللي هوايي دفاعي تاکتيکونه او سيستمونه پټ کړي، غوره کوي چې خپلې هراړخيزې ستراتيژۍ پټې وساتي ، په شمول د جغرافيا ئی ځای پرځای کول او د جګړې په وخت کې د بريد پلانونه. دا طريقه پدې معنی ده چې دوی يوازې هغه سيستمونه اوتاکتيکونه کاروي چې اسراييلوته دمخه پيژندل شوي، حتی د ځينې زيان منلوپه قيمت کې. دمحرميت اوښکيلتيا ترمنځ دښپړې پيمانه جګړې دمخه د پرمختللو سيستمونو سره د اسراييلي الوتکو ښکيل کول به د وخت څخه مخکې د حزب الله هوايي دفاع وړتياوې او ستراتيژی افشا کړي. دا محتاطانه چلند داډ ورکوي چې حزب الله د نازکو حالاتو لپاره د حيرانتيا عنصر ساتي.

سربيره پردې، د اسراييلو د هوايي عمليا تو په اغيزمنه توګه د مقا بلې لپاره هر ډول پلان با يد د دوی د پراخ عمليا تي ملاتړ شبکې ګډوډ کړي، لکه هوايي اډې، د قوما ندې مرکزونه، رادارونه ، او د اړيکو مرکزونه - کوم چې حزب الله تير کا ل د فلسطين د الاقصی سيلاب عملياتو له پيل راهيسې ترسره کوي.
داسرائيلو دهوايي ځواک پرمختللووړتياوو ته په کتو،د پرله پسې تخنيکي پرمختګونو، لوېديځو پانګونو او پراخو عملياتي تجربو په مرسته، حزب الله د پام وړ ننګونو سره مخ

دی. په دې توګه، د دې ستراتیژي د عملیاتي اړتیاوو او اړتیاوو له مخې پرمخ وړل کیږي، نه دا چې د اسراییلو جنګي الوتکو مستقیم ښکیلتیا یا د وړتیا او جرئت نشتوالی.

د می په میاشت کې د لبنان په سویلي زهراني سیمه کې د اسراییلو په یوه برید کې، یو تبعه په ناڅاپي ډول یو ناچاودیدونکي توغندی فلم کړ، چې وروسته د ایران لخوا جوړ شوی صیاد-C2 توغندی وپیژندل شو. دا فوټیج چې په اسراییلو او لویدیځو رسنیو کې خپور شو، په ناڅاپه توګه تایید کړه چې حزب الله د منځني واټن هوایي دفاع توغندي لري. د احتمالي بشپړې کچې جګړې لپاره چمتووالی

Sayyad-2C شاوخوا 75 کیلومتره واټن لري او د 30 کیلومترو لوړوالی ته رسیدلی شي، د اسراییلو جنګي الوتکو ټول عملیاتي لوړوالی پوښلی شي. د ماچ 4.5 په شاوخوا کې په لوړسرعت سفرکول،دا کولی شي په مؤثره توګه د اسراییل الوتکې تعقیب او وغورځوي

دا توغندی مختلف لارښود سیستمونه لري، پشمول د نیمه فعال ځمکني لارښود چې د ښکیلتیا رادار او د خپل رادار سره فعال تعقیب ته اړتیا لري. دا دوه ګونی سیستم توغندی ته اجازه ورکوي چې د کشف وړ رادار څپې پرته هدفونه په نښه کړي، ستراتیژیکې ګټې وړاندې کوي.

د لبنا ن په سویل کې د صیا د-C2 میزایل شتون د حزب الله د پام وړ هوایي دفاعي وړتیا په ګوته کوي. په هرصورت، په لویه پیمانه د دې پرمختللو سیستمونو ځای پرځای کولو پریکړه به احتمال د تل ابیب لخوا ترسره شوي اقداماتو پورې اړه ولري.

د اسراییلو د هوایي وړتیاو پیچلتیا او پرمختللي ماهیت ته په پام سره، حزب الله امکان نلري چې خپل خورا پرمختللی هوایي دفاعي سیستمونه په بشپړه توګه فعال کړي پرته له دې چې د بشپړې جګړې په حالت کې وي. د اوږدې مودې شتمنیو له خطر سره مخامخ کولو پرته په محدودو جګړو کې ښکیلتیا یو هوښیار اقدام دی، په ځانګړې توګه کله چې د اسراییلو په څیر سمبال شوي مخالف سره مخ کیږي.

په اصل کې، د حزب الله دهوایي دفاع ستراتیژي د نازک توازن ساتلو په اړه ده. پدې کې د خپلو شتمنیو ساتنه، د زیانونو کمول، او د دې مطابق د خپلو دفاعي اقداماتو د زیاتولو لپاره چمتو کول شامل دي.

د سیمې د مقا ومت د محور په منځ کې د سوداګریزې نښې ستراتیژي، د حزب الله محاسبه شوي تحمل او د خپلو پرمختللو وړتیاوو څخه د ګټې اخیستنې لپاره چمتووالی به د هوایي ډګر په مقابل کې خپلو عملیاتو ته دوام ورکړي.

--------------- په درناوي (02-08-2024)

Biden team blows off deadline for Ukraine war strategy

Perhaps the administration can't admit it doesn't have one.

Analysis | Latest

1. ukraine war

Anatol Lieven
Aug 02, 2024

Almost 100 days have now passed since the Congress passed $61 billion in emergency funding for Ukraine, a measure that included a condition that required the Biden Administration to present to the legislative body a detailed strategy for continued U.S. support.

When the funding bill was passed with much fanfare on April 23, Section 504, page 32 included the following mandate:

> “Not later than 45 days after the date of enactment of this Act, the Secretary of State and the Secretary of Defense, in consultation with the heads of other relevant Federal agencies, as appropriate, shall submit to 18 the Committees on Appropriations, Armed Services, and Foreign Relations of the Senate and the Committees on 20 Appropriations, Armed Services, and Foreign Affairs of the House of Representatives a strategy regarding United States support for Ukraine against aggression by the Russian Federation: Provided, That such strategy shall be multi-year, establish specific and achievable objectives, define and prioritize United States national security interests…”

It is now August and There is still no sign on the part of the Biden Administration of any intention to submit such a strategy to Congress. This inevitably leads to the suspicion that no such strategy in fact exists. It also suggests that without a massive change of mindset within the administration, it is not even possible to hold — let alone make public —serious and honest internal discussions on the subject, as these would reveal the flawed and empty assumptions on which much of present policy is based.

This relates first of all to the requirement "to define and prioritize United States national security interests." No U.S. official has ever seriously addressed the issue of why a Russian military presence in eastern Ukraine that was of no importance whatsoever to the U.S. 40 years ago (when Soviet tank armies stood in the center of Germany, 1,200 miles to the West) should now be such a threat that combating it necessitates $61 billion of U.S. military aid per year, a significant risk of conflict with a nuclear-armed Russia, and a colossal distraction from vital U.S. interests elsewhere.

Instead, the administration, and its European allies, have relied on two arguments. The first is that if Russia is not defeated in Ukraine, it will go on to attack NATO and that this will mean American soldiers going to fight and die in Europe. In fact, there is no evidence whatsoever of any such Russian intention. Russian threats of escalation and (possibly) minor acts of sabotage have been outgrowths of the war in Ukraine, and intended to deter NATO from intervening directly in that conflict — not actions intended to lay the basis for an invasion of NATO.

Western commentators like to state Russian public ambitions beyond Ukraine as a given fact, but when asked to provide actual statements to this effect, they are unable to do so. Nor, at least judging by Putin's latest statement, does he intend (or believe it possible) to "wipe Ukraine off the map." The top official Russian goals include limited territorial gains, Ukrainian neutrality, and Russian language rights in Ukraine — all questions that can legitimately be explored in negotiations.

Moreover, given the acute difficulties that the Russian military has faced in Ukraine, and the Russian weaknesses revealed by that conflict, the idea of them planning to attack NATO seems utterly counter-intuitive. For Russia *has* been "stopped" in Ukraine. The heroic resistance of the Ukrainian army, backed with Western weapons and money, stopped the Russian army far short of President Putin's goals when he launched the war. They have severely damaged Russian military prestige, inflicted enormous losses on the Russian military, and as of today, hold more than 80% of their country's territory.

The Biden administration has issued partly contradictory statements about the purpose of U.S. aid to Ukraine: that it is intended to help Ukraine "win", and that it is intended to help "strengthen Ukraine at the negotiating table." They have not however fulfilled their legal obligation to define to Congress what "winning" means, nor why if the war will end in negotiations, these negotiations should not begin now — especially since there is very strong evidence that the Ukrainian military position, and therefore Ukraine's position at the negotiating table, are getting worse, not better.

As Samuel Charap and Jeremy Shapiro have written in response to the latest US despatch of weapons to Ukraine:

> "[A]daptation and adjustment do not constitute strategy, and reactive escalation absent a strategy is not sound policy. Escalating U.S. involvement in this conflict—or any conflict—should be guided by an idea about how to bring the war to an end."

As with U.S. campaigns in Vietnam and elsewhere, the administration and its allies have tried to play the "credibility" card: the argument that it is necessary to defeat Russia in Ukraine because otherwise, China, Iran and other countries will be emboldened to attack the United

States or its allies. But like the line about Russian ambitions beyond Ukraine, this is simply an assumption. There is no actual evidence for it at all.

It can, with equal or greater validity, be assumed that the governments of these countries will make up their minds according to calculations of their own interests and the military balance in their own regions.

The final administration line of argument is a moral one: that "Russian aggression must not be rewarded" and that "Ukrainian territorial integrity must be restored." Since, however, any realistic negotiations towards a peace settlement will have to involve de facto recognition of Russian territorial gains (*not* de jure recognition, which the Russians do not expect and even the Chinese will not grant), this statement would seem to rule out even the idea of talks. On the face of it therefore, the Biden administration would appear to be asking the American people to spend indefinitely tens of billions of dollars a year on an endless war for an unachievable goal.

If this is a mistaken picture of the administration's position, then once again, it has a formal obligation under the bill passed by Congress in April to tell the American people and their elected representatives what their goals in Ukraine in fact are. Then everyone will be able to reach an informed judgment on whether they are attainable, and worth $61 billion a year in American money.

Unfortunately, it seems that the administration's actual position is to kick this issue down the road until after the presidential election. Thereafter, either a Harris administration will have to draw up new plans, or a Trump administration will do so. But given the length of time it takes a new administration to settle in and develop new policies, this means that we could not expect a strategy on Ukraine to emerge for eight months at best.

If the Ukrainians can hold roughly their present lines, then this approach could be justifiable in U.S. domestic political terms (though not to the families of the Ukrainian soldiers who will die in the meantime). There is however a significant risk that given the military balance on the ground, and even with continued aid, Ukraine during this time will suffer a major defeat. Washington would then have to choose between a truly humiliating failure or direct intervention, which would expose the American people to truly hideous risks.

There is an alternative. Since President Biden will in any case step down next January, he could take a risk and try to bequeath to his successor not war, but peace. In terms of domestic politics, to open negotiations with Russia now would deprive Donald Trump and JD Vance of a campaigning position, and would spare a future Democrat administration (if elected) from a very difficult and internally divisive decision.

The first step in this direction is for the Biden administration clearly to formulate its goals in Ukraine, and — as required by law — to submit these goals to the American people.

Anatol Lieven
Anatol Lieven is Director of the Eurasia Program at the Quincy Institute for Responsible Statecraft. He was formerly a professor at Georgetown University in Qatar and in the War Studies Department of King's College London.
The views expressed by authors on Responsible Statecraft do not necessarily reflect those of the Quincy Institute or it